

آغاز زندگی مشترک با چاشنی کتک خوردن و خرافه!

فکر کنید در مراسم ازدواج که یکی از بهترین شب های زندگی هر دختری است وی مورد خشونت فیزیکی داماد قرار بگیرد.

نگاهی به رسم کتک زدن عروس در روز نخست ازدواج
آغاز زندگی مشترک با چاشنی کتک خوردن و خرافه!
فکر کنید در مراسم ازدواج که یکی از بهترین شب های زندگی هر دختری است وی مورد خشونت فیزیکی داماد قرار بگیرد.

به گزارش جام جم آنلاین ، اینکه یک دختر جوان در لباس سپید عروسی مورد خشونت فیزیکی قرار بگیرد بسیار عجیب است. اصلا مگر چه اختلافی پیش آمده که داماد به خود اجازه می دهد در مراسم عروسی همسرش را کتک بزند؟ نه، خبری از اختلاف نیست. این اتفاق از یک خرافه قدیمی نشأت می گیرد، یک خرافه پوسیده و غیرمحترمانه. بر اساس یک خرافات قدیمی و یک رسم ناپسند و خلاف شئونات، داماد در شب عروسی با لگد و یا یک سیلی به عروس ضربه ای می زند تا به اصطلاح گربه را دم حجله بکشد و برای همیشه همسر را تحت فرمان خود در بیاورد. شگفت آنکه عروس نیز از چنین رسمی آگاهی دارد و اجازه می دهد تا در نخستین شب زندگی مشترک اینچنین به او خشونت روا شود. اما این رسم ناپسند که از سال های بسیار دور جریان داشته چه تاثیری بر رواج خشونت و زیر سوال بردن مقام زن داشته و دارد؟

یک ناهنجاری بزرگ

این رسم ناپسند نه تنها در نقاطی از ایران که در بسیاری دیگر از نقاط دنیا نیز رواج دارد. از جمله در آلبانی. در آلبانی رسم عجیب و خشنی وجود دارد که عروس باید سه شبانه روز پس از ازدواج کتک های داماد را برای یادآوری وظایف خانواده تحمل کند. در حالی که این رسم با شدت کمتری نسبت به گذشته در برخی از نقاط ایران ادامه دارد به نظر می رسد باید با فرهنگ سازی در این زمینه این رسم کهنه و زشت را از بین برد.

شهرزاد جانملکی استاد دانشگاه و کارشناس امور فرهنگی در این رابطه به جام جم گفت: برخی از رسوم جاری ما ریشه هایی بسیار قدیمی دارند این در حالی است که برخی از این رسوم متأسفانه حاوی نکات مثبتی نیستند و به هیچ عنوان نباید بخشی از فرهنگ غنی ما شمرده شوند در غیراینصورت فرهنگ ما خدشه دار میشود.

وی افزود: از سال های دور رسم اعمال خشونت فیزیکی علیه همسر در شب عروسی آن هم برای یادآوری اقتدار مرد و اینکه همسر باید گوش به فرمان او باشد وجود داشته است. این مساله از جهات مختلف ایرادهای بسیار زیاد و نامطلوبی دارد از جمله بعد روان شناسانه.

این کارشناس امور فرهنگی در ادامه گفت: ما همیشه ملزم به رعایت رسوم پیشینیان نیستیم به خصوص اگر قرار باشد آن رسم به ما موضوعی منفی را القا کند. البته به معنای واقعی نمی توان نام رسم را بر روی این حرکات گذاشت و بهتر است آن را خرافه بنامیم. رسم و رسوم از رفتار و گفتارهایی عموماً مثبت برمی انگیزد.

جانملکی گفت: ناهنجاری های اجتماعی همچون خشونت فیزیکی همیشه مورد بحث بوده و راهکارهای فراوانی برای جلوگیری از آن ارائه شده اما در این میان خرافه هایی ناپسند از این قبیل بیشتر به این ناهنجاری ها دامن می زند.

روش های مختلف برای اجرای یک خرافه قدیمی

این رسم چگونه اجرا می شود؟ داماد خرافه پرست سیلی می زند و عروس هم که دست کمی از او ندارد با خوشایند این موضوع را می پذیرد! گاهی اوقات یک لگد هم چاشنی نمایش خرافه ما می شود. در این میان پیش از هر چیزی ارزش و مقام یک زن به عنوان همسر زیر سوال رفته است، همسری که باید زندگی خود را با یک خرافه آغاز کند و مشخص نیست در ادامه آن چه اتفاقات دیگری مشابه همین خرافات برای او رخ می دهد.

جانملکی اظهار داشت: می توان فرهنگ را جایگزین خرافه کرد. این کار شدنی است و در گذشته هم در زمینه های مختلف این کار انجام شده و نتایج مثبتی هم حاصل شده است. لازمه کار آموزش های لازم و تقویت کردن ارزش های اخلاقی و دینی نزد رده سنی های سنی نوجوان است. اگر خرافه هایی ناپسند از این دست به نسل بعدی ما برسد مشخص است که در این میان کوتاهی زیادی شده است. مطمئن باشد خرافه را می توان با فرهنگ از بین برد.

هیلدا حسینی خواه / جام جم آنلاین